

ling gav Udtryk saaledes, at vi bør se at komme ind paa et klarere Lovsprog. Det gælder ikke blot i Henseende til, at vi bør undgaa fremmede Ord — deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem —, men vi bør ogsaa komme ind paa, at Lovteknikken bliver noget bedre, at vore Love bliver noget klarere. Det er en højst uegennyttig Bestræbelse fra min Side, fordi noget saadant ikke vil forøge Juristernes Arbejde, men jeg tror, at denne uegennyttige Bestræbelse er af en saadan Art, at den bør finde Støtte hos den højtærede Minister og hos Tinget. Ogsaa den Omstændighed bevirker, at jeg kunde have ønsket, at dette Lovforslag blev gjort til Genstand for en Udvalgsbehandling her, men da der ingen Udsigt er til at opnaa noget gennem en saadan, skal jeg undlade at stille Forslag derom, idet jeg udtaler Haabet om, at det maa lykkes inden alt for længe at faa gennemført en mere rationel, mere rimelig og klarere Lovgivning paa dette Omraade.

H. O. Hansen: Lukkeloven har nu gennem flere Aar staaet paa Dagsordenen, idet vi gennem de senere Aar har levet paa midlertidige Bestemmelser. Den højtærede Indenrigsminister sluttede sin Fremsettelsestale om dette Lovforslag med at bebude, at de midlertidige Lovbestemmelser ikke vilde blive forlænget. Dette vil altsaa føre med sig, at man, hvis dette Lovforslag ikke vedtages, fra paa Lørdag har en 8-Lukning. Naar Forholdet er saaledes, forekommer det mig, at man maa tage dette Lovforslag, som det foreligger. Det kan ikke bestrides, at dette Lovforslag vil betegne et Fremskridt fremfor at vende tilbage til 8-Lukningen. Hermed er ikke sagt, at jeg er tilfreds med alle Bestemmelserne i Lovforslaget. Jeg skal ikke, som andre Ordførere har gjort, komme ind paa Enkeltheder — jeg vilde ellers kunne nævne en hel Del, som jeg ikke er tilfreds med; men som Forholdene stiller sig, vilde det jo ikke føre til Ændringer af de Ting, man er utilfreds med. Jeg skal da kun paapege en enkelt Ting, som andre Ordførere er gaaet udenom, nemlig Tidspunktet for Lukningen i Sommermaanederne. Henvendelserne fra Handelsorganisationerne er gaaet ud paa at faa 6-Lukning; denne 6-Lukning ønskedes først og fremmest om Sommeren, og hvis der nogen Tid af Aaret maatte være længere aabent, ønskede man, at dette maatte blive om Vinteren. Paa dette Punkt har imidlertid Hensynet til, hvad man kalder det købende Publikum, været stærkere end Hensynet til

de handlendes Ønsker; Lovforslaget fastsætter 7-Lukning om Sommeren. Dette saavel som en hel Mængde andre Enkeltheder er jeg ikke vel tilfreds med; men jeg erkender, at Lovforslaget er undergaaet Ændringer i det andet Ting, som har gjort, at Loven efter min Mening vil blive brugelig. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, navnlig af Hensyn til de faa Dage, hvori de midlertidige Bestemmelser endnu er gældende. Jeg kan altsaa anbefale det, fordi vi ikke ønsker at medvirke til, at man vender tilbage til 8-Lukningen, som man fra ingen Sider i Handelsstanden ønsker, og fordi vi anser det for at være det bedste Lukkelovforslag, som det er muligt at faa gennemført paa nærværende Tidspunkt.

H. P. Hansen (Randers Amt): Jeg kan ikke udtale min Glæde over dette Lovforslag, saa jeg kan ikke deltage i det almindelige Kor om; „at dette Forslag maa faa en hurtig Gang gennem Rigsdagen og blive til Lov“ o. s. v., men jeg maa naturligvis finde mig i, at saadan kommer det til at gaa. Jeg beklager, at det vil komme til at gaa saadan, og jeg kan ikke forstaa, at man fra denne Talerstol kan erkende, at Forslaget er uheldigt, for ikke at sige umuligt; men for at blive færdig med Lovgivningsarbejdet tager man det, som det er. Jeg synes, man maa holde paa, at duer Forslaget efter ens Opfattelse ikke, maa det laves om, saa maa man gøre, hvad man kan, for at faa det lavet om og tage den Tid, som er nødvendig dertil; har vi ligget saa længe, kan vi gerne ligge Dyrehavstiden med, det er min Mening.

Jeg vil gerne i et Par Ord gøre opmærksom paa, hvor sjasket dette Lovforslag er affattet. Der er Masser af Ting at tage fat i, men jeg vil bare ganske kort gøre opmærksom paa, hvor forsasket Affattelsen er, hvor ganske manglende al Logik. En Bestemmelse som den ogsaa af det ærede Medlem Hr. Heilesen berørte i § 3 e. sammenholdt med den sidste Linie i § 7 er jo ganske umulig. Det er den om, at Automater kan paafyldes af den handlende; naar han ikke anvender fremmed Medhjælp, kan han staa hele Søndag Eftermiddag og fylde paa sin Automat. Men hvis ude paa Landet et Familielskab, et Sølvbryllupsselskab eller lignende, er samlet, alle Børnene er hjemme, 3—4—5—6—7 Stykker med Koner og Børn hos deres gamle Forældre tilfældigvis paa en Langfredag eller en Pinsedag — de kan maaske ikke samles alle paa nogen anden Dag, men nu er dette